

สนทนา..พูดจาประสาครูบ้านนอก

นำเสนอเมื่อ : 12 มิ.ย. 2552

สนทนา...พูดจาประสาครู (บ้านนอก)

การพูดคุยสนทนาถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ เพิ่มพูนประสบการณ์ ได้รับแนวคิดที่สร้างสรรค์จากคู่สนทนา "สนทนาประสาครู (บ้านนอก)" ได้สาระที่เป็นประโยชน์มากมาย ยุคแห่งการสนทนาเรื่องการลาออกจากราชการกำหนด เพราะเป็นเรื่องจำเป็นส่วนบุคคล หลาย ๆ ครั้งได้รับความรู้ และการแสดงความคิดเห็นหลากหลายรูปแบบ วันนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญได้สนทนากันเรื่องหนึ่งแต่ได้รับสิ่งที่ดีควรนำมาเล่าอีกเรื่องหนึ่ง ขอสมมุติคุณครูคู่สนทนาคนนั้นว่า "ครูเข้ม" เป็นสภาพสตรีที่คุยแล้วประทับใจประเด็นที่เข้ม และ "ครูสุด" เพราะคุณครูท่านนี้ลุยแบบสุดขั้วเลย

ครูเข้มสอนอยู่ที่โรงเรียนบ้านนอกแห่งหนึ่ง สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รับผิดชอบ 5 สาระคือภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคม และการงานเทคโนโลยี ส่วน**ครูสุด**อยู่โรงเรียนบ้านนอกเช่นกัน คนละอำเภอ สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่ปัจจุบันเป็นโรงเรียนขนาดเล็กเน้นการบูรณาการช่วงชั้น

เมื่อ**ครูบ้านนอก**มาพบกันทั้ง 3 คน ครูเข้มและครูสุดเป็นนักศึกษาวิจัย สถาบันทางไกล นำแบบฝึกหัดการวิจัยและร่างการออกแบบงานวิจัยมาปรึกษา

เมื่อทุกอย่างเป็นที่เรียบร้อย ชัดตามปัญหาที่สนใจ และแต่ละคนก็แข่งขันความเป็น**ครูบ้านนอก** ออกมา ทำให้โค่นิยามของ**ครูบ้านนอก** ชัดเจนยิ่งขึ้น **ครูเข้ม**บอกว่า...การเรียนหลักสูตรการวิจัยของครูสุด เพื่อต้องการให้มีความรู้ ความเข้าใจว่าจะแก้ปัญหาชั้นเรียนได้ถูกต้องตามรูปแบบและกระบวนการ

เครื่องมือต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นนั้นมีความเป็นนวัตกรรมจริง เหมาะสมกับเด็กและนำไปใช้สอนได้จริง เมื่อจบหลักสูตรแล้วยังไม่เข้าใจ ตั้งใจว่าจะลงเรียนอีกครั้งต่อไป

เพื่อให้อาจารย์สามารถทำวิจัยได้ด้วยตนเองและยังไม่คิดเรื่องอื่น ๆ กวานี้..

ครูสุดเล่าให้ฟังว่า...ได้แก้ปัญหาหนักเรียนนุสาวารูปแบบ จากอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ให้ห้องจำ ให้คัดเป็นคำ ๆ นำนักเรียนมานอนค้างที่บ้านเพื่อฝึกอ่านฝึกเขียนและอ่านได้ เขียนได้จริง ในครั้งนี้ที่สมัครเรียนหลักสูตรการวิจัยกับสถาบันทางไกล ก็เพื่อต้องการให้มีความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการเริ่มต้นศึกษา วิเคราะห์ การกำหนดปัญหาไปจนถึงมีความสามารถสร้างเครื่องมือที่เชื่อถือได้และจะทดลองใช้กับเด็กในชั้นเรียนของตนเองจริง ๆ และยังไม่คิดเรื่องอื่น ๆ กวานี้...เช่นกัน

บทสรุปที่ตรงใจกันกับคู่สนทนาทั้ง 3 คนคือ **"คนที่ไม่มีอุดมการณ์ไปเป็นครู (สอนที่บ้านนอกไม่ได้) คือสอนทุกอย่าง ยกเว้นการสอนหนังสือ"** นิยามของ**ครูบ้านนอก**คือ**ครูที่สอนอยู่โรงเรียนบ้านนอกที่มีอุดมการณ์ หากไม่ใช่ครูที่สอนอยู่โรงเรียนบ้านนอกเท่านั้น** **คุยกับครูมุก**

วันที่พบครูมุกวันนั้น เป็นเวลาตอนเช้าประมาณ 8 นาฬิกากว่า ๆ แต่ดูท่าทางครูมุกค่อนข้างอารมณ์เสีย แกมขบขัน เพราะดูเหมือนจะไปหัวเราะไป ภายหลังที่ได้ถามไถ่ไต่ถามความ...วันนี้ครูมุกได้พบกับคุณครูรุ่นน้องท่านหนึ่ง หลังจากที่ไม่ได้พบกันมานาน

แต่คราวนี้บังเอิญที่คุณครูรุ่นน้องท่านนี้โดยายมาอยู่โรงเรียนไกล ๆ กัน จึงได้พบกันอีกครั้งและกำลังจะแสดงความดีใจ แต่เข้าไป

คุณครูรุ่นน้องได้ทักทายครูมุกก่อน... "พี่มุกไม่เออร์ลีหรือคะ" ครูมุกที่แสนจะพูดเก่ง ท่านผู้ทักทายคนและมีความมั่นใจคนหนึ่ง

ถึงกับอปากค้างและพูดไม่ออก เล่าต่อว่า...คล้าย ๆ กับถูกใครคนหนึ่งตบหน้า 3 ฉาดสลบไปมา

ครูมุกเป็นครู คศ.3 มาตั้งแต่เมื่ออาจารย์ 3 คนแรกของอำเภอที่ครูมุกสอน (ระดับโรงเรียนสังกัด สปช.ไม่รวมกับโรงเรียนกรมสามัญเดิม)

มีอุดมการณ์มาถึงแม่เกษียณอายุราชการครูมุกก็ยินดีจะขอต่ออายุราชการ ถ้าเป็นไปได้

หรือไม่เช่นนั้นก็จะมาช่วยสอนให้กับโรงเรียนเดิมที่เกษียณ

... "พี่มุกไม่เออร์ลีหรือคะ" ยังค้างคาใจไม่จบเอาง่าย ๆ ทั้งวัน..และรุ่งขึ้นกลับไปเล่าให้ใครต่อใครที่โรงเรียนของครูมุกว่า

เมื่อคืนที่ผานมาใครระบายให้เพื่อน ๆ ฟังทางโทรศัพท์เกี่ยวกับเรื่องนี้ตลอดทั้งคืน

คุณครูรุ่นน้องท่านนี้อายุยังไม่มาก และเพิ่งบรรจุครูได้ไม่นาน **"ใครน่ะจะมีความเป็นอุดมการณ์สูงกว่ากันระหว่างครูรุ่นใหม่กับครูเก่า (พันธุ์ใหม่) อย่างครูมุก"**

และผลการวิเคราะห์ทางวงสนทนาว่า ครูรุ่นน้องท่านนี้โลกทัศน์ยังไม่กว้างไกล เพราะครูมุกเป็นคุณครูที่บรรณานุกรมมากคนหนึ่ง

เป็นที่รู้จักของครูและผู้ปกครองอย่างกว้างขวาง

ถ้าเลือกได้...

การสนทนาของคุณ**ครูบ้านนอก** (เฉพาะ คุณครู 4 ท่านนี้) ก็เป็นแบบฉบับ**บ้านนอก**ที่มีที่คนแตกต่างกันและห่างไกลจากคุณครูที่ไม่ใช่**ครูบ้านนอก** ทั้งทางด้านวิสัยทัศน์และโลกทัศน์ อันได้แก่ครูหอม ครูหอม ครูหอม ครูหอม และครูแหม่ม และเรื่องที่คุณก็ไม่พบเรื่องเด็ก เรื่องโรงเรียนและปัญหาการเรียนการสอน เพราะโลกทัศน์มีเท่านี้

เริ่มจากการสนทนาหนึ่งใน 4 ได้ตั้งประเด็นว่า "พวกเรา**ครูบ้านนอก**ก็จริงอยู่ เดินทางไปโรงเรียนตั้งเกือบร้อย ๆ กิโลเมตร แต่พวกเราเดินทางสะดวกกว่า ครูบางกลุ่มที่ต้องเดินทางลำบาก ไป กลับในวันเดียวก็ไม่ได้ เราควรมีความตั้งใจสอนและอบรม ดูแลนักเรียนของเราให้ดีกว่าที่เป็นอยู่นะ นี่ก็ถึงครูที่ลำบากกว่านี้ด้วย"

ประเด็นของคุณครูคนที่ 2 ได้ติดตามมาว่า "น้าอิจฉาคุณครูที่อยู่โรงเรียนในเมืองนะ เด็กมีความพร้อม ผู้ปกครองก็พร้อม

บางโรงเรียนก็คัดเลือกนักเรียนที่เรียนดีเขาเรียน คงจะสอนกันไต่บรรลุลอยอย่างสบาย ๆ ไม่ต้องมานั่งแก้ปัญหาจนปวดหัวแบบพวกเรา"

คุณครูคนที่ 3 "วันนี้เราสอน 6 ชั่วโมง 12 ชั้น (ทำไต่ไปบอกหน่อยสิ ใครใช้ให้ทำ) ครูป่วย ประชุม อบรม สัมมนา จึงต้องเป็นผู้จัดการชั่วคราว

ให้นักเรียนอยู่หัวท้ายคนละชั้นสอนควบกันไปตลอด 3 ชั่วโมงในตอนเช้า และอีก 3 ชั่วโมงในตอนบ่าย ตีจากปล่อยให้เด็กอยู่เฉย ๆ

หรือทำงานตามลำพัง จะต้องมีคนใดคนหนึ่งหรือเด็กกลุ่มหนึ่ง ไม่ต้องตั้งใจทำงานก็ได้ แบบนี้รัฐเสียเปรียบครูหรือเปล่านี่"

คุณครูคนที่ 4 มีประเด็นว่า **"ถ้าเลือกได้จะเป็นครูบ้านนอกหรือครูในเมือง...??"**

แล้วคุณครูท่านอื่นละคะ...มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างคะ?.....

ขอพระคุณที่มาข้อมูลคุณครูคิม